

Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia

SPERANȚA

Februarie 2025, Anul 11, Nr. 131

INTERVIU CU PĂSTORUL SALI SABRI

Teofil Ciortuz

Ce final alegem?
Viorel Iuga

VREMEA MERSULUI ÎNAINTE

Dumitru Popa

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI!

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu. Telefon: 0423659724

Adrian Buzgău Telefon: 0433766376

Ioan Ciobotă (Radio Vocea Evangheliei Timișoara)

Aneta Oprănescu. Telefon: 0402923268

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Victoria, Australia

Telefon: 0423 659 724, E-mail: sperantaaus@gmail.com

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376

Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608

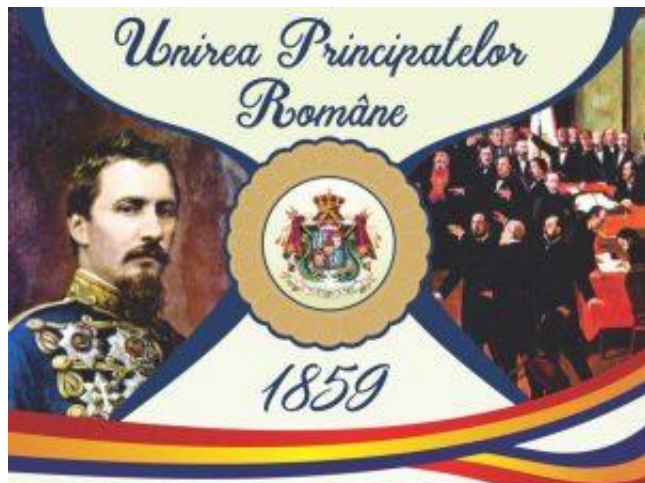
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225

Luiza Cîmpean, Biserica Tabor 0448 483 500

Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393

Maria Bughiu, Biserica Baptistă Perth 0434746603

Costul unui abonament pe 1 an: \$50.00. CONT: Romanian Speranta Association Inc., National Australia Bank, BSB - 083214, CONT Nr. - 879530941

**– 24 IANUARIE 1859 –
UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE**

În fiecare an, la 24 ianuarie, românii sărbătoresc Unirea Principatelor Române din anul 1859 – numită și „Mica Unire”, realizată sub conducerea domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Acesta a fost un act de voință politică a celor două principate românești, Moldova și Țara Românească, prima etapă în crearea statului unitar român modern.

La 5 Ianuarie 1859, în Moldova, Adunarea electivă formată din 48 de deputați, l-a ales în unanimitate ca domn pe Alexandru Ioan Cuza, șeful partidei unioniștilor moldoveni.

În Țara Românească, unde alegerile urmau să se țină pe 24 ianuarie, bucureștenii au fost mobilizați pentru a susține și ei candidatura lui Cuza. Astfel, Cuza a devenit domnitor al celor două Principate, iar unirea lor a fost recunoscută de către marile puteri pe parcursul domniei sale.

Constituția adoptată la 1 iulie 1866, consfințește denumirea oficială, România, iar la 1 decembrie 1918 s-a înfăptuit Marea Unire a Transilvaniei cu România, formând România Mare.

DUMNEZEU SĂ BINECUVÂNTEZE ROMÂNIA!

**- 26 IANUARIE -
SĂRBĂTORIND ZIUA AUSTRALIEI**

**ANIVERSAREA AUSTRALIEI, ȚARA ÎN CARE NE-AM GĂSIT
LIBERTATEA ȘI SPERANȚA.**

Ziua Națională a Australiei (sau Ziua Australiei), este sărbătoarea națională oficială a Australiei. Este sărbătorită în fiecare an în ziua de 26 ianuarie și comemorează sosirea Primei Flote în Golful Sydney în 1788, ridicarea drapelului britanic în acel loc și proclamarea suveranității britanice asupra coastei de est a Australiei.

Prima colonie, la Sydney, a constat din aproximativ 850 de condamnați, paznicii și ofițerii lor marini, conduși de guvernatorul Arthur Phillip. Și de aici a plecat ceea ce avem acum, în această parte a lumii – Țărul de sud al Duhului Sfânt.

Acum, noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru țara aceasta binecuvântată și pentru oportunitatea pe care o avem cu toții de a trăi într-o societate sigură, liberă și egalitară. Dorința noastră este ca toți australienii să aprecieze ceea ce avem, arătându-ne bunăvoință unii altora, indiferent de călătoria pe care am făcut-o fiecare pentru a ajunge aici. Suntem o națiune cu multe culturi, unite ca și copii ai lui Dumnezeu. Acest lucru merită sărbătorit! Să continuăm să ne străduim împreună pentru a promova Împărăția lui Dumnezeu.

DUMNEZEU SĂ BINECUVÂNTEZE AUSTRALIA!

Ce final alegem?

Păstor Viorel Iuga
la Biserica Penticostală Philadelphia

Există final de etape, final de activități, dar există și final de viață. Dacă ceva este sigur este că va exista un final al finalurilor. Uitându-mă în Biblie mi-am dat seama că deși toți vom avea un sfârșit, nu toți vom sfârși la fel. Noi avem libertatea de a alege, dar nu putem alege orice. Dacă mi-aș putea alege eu finalul vieții, ce final mi-aș alege? Sigur că ar fi foarte frumos să spun că mi-aș dori să sfârșesc la fel ca Isus, dar nu în toate. Eu nu mi-aș dori ca la finalul călătoriei de pe pământ să se lepede toți prietenii de mine. Nu vreau nici cununa de spini, nici scuipat, nici batjocorit și nu îmi doresc să sfârșesc pe cruce într-o agonie de 6 ore. Nu asta mi-aș dori, ci să pot să spun la final: „Tată, în mâinile Tale îmi încredințez sufletul”. Să am liniștea aceea că merg Acasă, la Dumnezeuul meu.

Dar am înțeles un lucru. Ca să sfârșesc la fel ca Isus eu trebuie să trăiesc așa cum a trăit Isus. În rugăciunea Lui, Isus spunea: „Tată, Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care mi-ai dat-o s-o fac!” Și nu spun o noutate când spun că Isus Cristos a fost dependent de Tatăl, El, Cel care nu depinde de nimeni. El nu a făcut nimic de la Sine, nu a vorbit de la Sine. El nu a folosit niciodată puterea lui Dumnezeu pentru binele Lui personal.

Dacă privim la ispitire (de unde vin și biruștele), El nu a folosit puterea lui Dumnezeu pentru nevoile Lui. Atunci când Petru s-a gândit el să-L

salveze pe Domnul Isus, în grădina Ghetsimani, scoate sabia și-i taie urechea unuia, (iar Domnul Isus repară, că trebuie să repare după noi), și-i spune: „Simone, tu crezi că Eu n-aș putea... dar Eu am venit să împlinesc Scripturile”.

Oare noi, prin ceea ce facem, facem să se îplinească Scripturile?

Cum aș putea eu să sfârșesc la fel ca Isus când eu vreau să folosesc puterea lui Dumnezeu de cele mai multe ori pentru mine? Este adevărat că în Rugăciunea Tatăl nostru spune și despre pâinea noastră cea de toate zilele, dar nu cu asta începe. Nu asta e toată rugăciunea, ci este: Tată, sfințească-Se Numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, toate celelalte... Dar am eu treabă cu astea? Da, aș vrea să sfârșesc la fel ca Isus, dar trebuie să trăiesc la fel cum a trăit El. Ceea ce se vede la Domnul Isus Cristos este că finalul a depins de trăire.

Citim în Isaia 53 ceva foarte important și de dorit pentru noi: „*va împărți prada cu cei puternici, va sta la masă cu cei mari*”. Și eu vreau să stau la masă cu Avraam, cu Isaac și Iacov, cu Pavel, cu Iov și cu Domnul Isus. Dar să reținem o expresie: „*de aceea îi voi da un loc la masă cu cei mari, de aceea va împărți prada cu cei puternici, pentru că...*” Pentru că citim începând cu versetul 1: Pentru că S-a lăsat disprețuit, pentru că nu a răspuns, n-a deschis gura, pentru că a purtat suferințele și durerile noastre „*de aceea îi voi da...*” Ideea aceasta o reia Apostolul Pavel în Filipeni 2:5-11 și spune: „*Isus Cristos măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespun de mult și L-a dat Numele care este mai presus de orice nume*”. Rețineți expresia: De aceea. Pentru că Isus a făcut... Dumnezeu L-a înălțat...

Același lucru îl găsim la Pavel când îi spune lui Timotei: „*M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, Judecătorul cel drept*”.

Concluzia este că este frumos să ne gândim la un sfârșit extraordinar, binecuvântat. Eu cred în iertarea lui Dumnezeu, dar iertare în baza pocăinței. Din punct de vedere biblic pocăința nu este doar: „*Doamne îmi pare rău*”.

Pocăința înseamnă schimbare, îndreptare, dar nici nu avem altă șansă decât mila lui Dumnezeu. Totuși n-aș vrea să mă întorc la Domnul ca unul care nu am dorit, nu am încercat, ci să-L spun Domnului: „*Doamne, știi că am vrut, că am încercat, știi că vreau mai mult, mai bine. Nu mi-a ieșit, dar Te rog du-mă pe stânca pe care nu o pot ajunge, dar vreau s-o ajung, mă străduiesc s-o ajung, plătesc prețul să ajung acolo*”.

Frați și surori realitatea este una singură și noi o știm: Nu există mai multe locuri în Cer. Noi vom fi acolo unde este Isus, doar dacă... Și sper că într-o zi, Dumnezeu în dreptatea Lui, dacă va întreba cineva: „*Dar cum au ajuns ei acolo?*” să spună: „*De aceea! N-au fost perfecți, au ajuns aici pentru că au crezut în Mine. Au ajuns aici pentru că, în slăbiciunile lor, nu s-au lăsat doborâți, pentru că atunci când au căzut s-au ridicat. Dacă nu au putut să alerge s-au târât, dacă n-au putut să cânte au suspinat. De aceea!*”

Într-o zi, spre final, Domnul Isus se uită la ucenicii Lui și le spune: „*Voi sunteți aceia care ați rămas cu Mine în toate încercările Mele. De aceea mă duc să vă pregătesc un loc*”. În înțelegerea mea finalul finalurilor este o mulțime de sfârșituri adunate. Sfârșesc ceasul, sfârșesc ziua, sfârșesc anul, sfârșesc viața, și dacă încerc să le sfârșesc pe toate cu bine, finalul va fi bun, și nu contează când va veni sfârșitul. Eu nu cred că suntem perfecți, dar mi-ar plăcea să cred că toți dorim să creștem în iubire, să creștem în devotament, în sinceritate și să trăim o pocăință adevărată, nu doar a vorbelor despre pocăință. Amin!

„Vă ajunge de când ocoliți muntele acesta. Întoarceți-vă spre miazănoapte. Dă următoarea poruncă poporului: «Acum aveți să treceți prin hotarele fraților voștri... Ei se vor teme de voi, dar să vă păziți bine. Să nu vă încălărați cu ei, căci nu vă voi da în țara lor nici măcar o palmă de loc... Să cumpărați de la ei, cu preț de argint, hrana pe care o veți mânca și să cumpărați de la ei, cu preț de argint, chiar și apa pe care o veți bea. Căci Domnul Dumnezeuul tău te-a binecuvântat în tot lucrul mâinilor tale și ți-a cunoscut călătoria în această mare pustie. Iată, de patruzeci de ani de când Domnul Dumnezeuul tău este cu tine și n-ai dus lipsă de nimic.»” (Deuteronom 2:3-7)

Și noi am ocolit multă vreme Muntele Seir, adică ne-am învârtit pe loc. Este un adevăr tragic, n-ar trebui să fie așa. În psalmul 84, versetul 7 psalmistul spune că noi ar trebui să mergem din putere în putere și să ne înfățișăm înaintea lui Dumnezeu în Sion. Deci ar trebui să avem un drum în creștere în maturitate, în fiecare zi. La fel, în Evrei 12 aflăm că Dumnezeu are alte așteptări de la noi – mulți dintre noi, care de mult trebuia să fim învățători, adică să avem o ascensiune în cunoașterea lui Dumnezeu și în maturitatea spirituală, am rămas învârtindu-ne în jurul unui munte. Adică, dacă venim la Casa lui Dumnezeu este un lucru bun, dar nu suficient. Dacă ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu este un lucru bun, dar nu suficient. Iacov spune că dacă suntem doar ascultători și nu împlinitori, nu am rezolvat nimic. Dacă noi cântăm pentru slava Domnului este un lucru bun, dar nu suficient pentru că aceasta nu ne garantează o maturitate spirituală. Adică tot ce facem noi considerăm suficient să ne învârtim în jurul muntelui. Dumnezeu ne spune: „Ajunge! Este vremea mersului înainte!” Vă ajunge de când ocoliți muntele acesta. Întoarceți-vă spre miazănoapte, și apoi porniți la drum. Eu nu cunosc realizările spirituale ale tuturor, nici măcar la ale mele nu sunt capabil să le țin o evidență clară – cât au fost

de reușite sau mai puțin reușite, dar Dumnezeu spune: „Ajunge, de acum este vremea mersului înainte!” Dumnezeu să ne ajute să luăm decizia aceasta fiecare dintre noi și să spunem ca Apostolul Pavel: „Uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă”. Adică e un trecut la care nu mai putem schimba nimic oricât am vrea. A trecut. Dar avem în față un viitor și de acum trebuie să mergem înainte pe un drum pe care ni-l trasează Dumnezeu. Drumul acesta este necunoscut pentru fiecare dintre noi. Există totuși o avertizare pe care ne-o face Dumnezeu și zice așa: „...dar voi să vă păziți bine”. Aceasta este datoria fiecăruia dintre noi. Principiile noastre în viață trebuie să fie după voia lui Dumnezeu. Ce să facem ca să ne putem păzi bine?

a. „Veți trece prin teritoriile fraților voștri!”

Este același drum, dar care are două traiectorii, două hotare, unul al fraților noștri și unul al vrășmașilor noștri.

Drumul va trece prin două domenii, dar voi să vă păziți bine. Adică atunci când trecem peste hotarele fraților noștri să ne păzim de câteva lucruri.

b. „Ei se vor teme de voi...” Aceasta arată superioritatea noastră. Cândva vom avea succes în viață și aceasta este o binecuvântare de la Dumnezeu, sigur, dacă succesul vine pe căi bune, curate, legale. De asemenea poate fi și o superioritate în multe domenii: unii mai bogați față de alții mai săraci, unii mai avantajați, unii mai sănătoși, dar toate sunt daruri de la Dumnezeu. Și acestea pot fi luate ca o stare de superioritate, dar nu avem dreptul să ne considerăm mai presus decât alții. Trebuie să rămânem la cele smerite.

c. „Să nu vă încălărați cu ei!”

Asta înseamnă că trebuie să ne ferim de conflicte. Atunci când este vorba să tratăm probleme ivite între noi, în relația noastră frățească, suntem gata să „nu ne încălăram”? Iată ce spune Biblia în Galateni 5:15: „Dar, dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții”. Știți că între noi se pot întâmpla înțepături de genul acesta? De la o simplă vorbă, de la un simplu gest, de la orice se poate întâmpla să ne „încălăram” cu frații noștri. Dumnezeu nu ne permite lucrul acesta. Drumul nostru de acum înainte trece prin hotarele fraților noștri. Anul acesta care urmează să nu avem niciun conflict în Biserică, între frați și surori, niciun conflict în familii. Dumnezeu să ne ajute și în privința aceasta.

d. Trebuie să fim drepti!

Când treceți prin hotarul fraților voștri „să cumpărați de la ei, cu preț de argint, hrana pe care o veți mânca și să cumpărați de la ei, cu preț de argint, chiar și apa pe care o veți bea”; să nu luați nimic degeaba de la frații voștri. Citim în Romani 13:7: „Dați tuturor ce sunteți datori să dați: cui

datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea". Domnul să ne ajute să facem lucrul acesta. În anul care ne stă înaintea să fim atât de corecți încât nici oamenii, nici Dumnezeu să nu găsească vinovăție în noi.

Când Daniel era în groapa cu lei a venit împăratul și i-a pus o întrebare: „*Daniele, Dumnezeul tău, Căruia îi slujești, a putut să te scape din gura leilor?*” „*Da, împărate*”, i-a răspuns Daniel „*pentru că n-am fost găsit vinovat nici înaintea ta, nici înaintea lui Dumnezeu.*”

Avem și noi multe în viață... Ne câștigăm pâinea, ne trăim viața. Dumnezeu să ne ajute să trăim în așa fel încât nici oamenii, nici Dumnezeu să nu ne poată arăta cu degetul, să fim cinstiți, curați înaintea oamenilor cât și înaintea lui Dumnezeu. Drumul care ne stă înaintea ne oferă multe soluții. Să le alegem pe cele bune și cinstite.

e. Domnul binecuvântează.

„Căci Domnul Dumnezeul tău te-a binecuvântat în tot lucrul mâinilor tale și ți-a cunoscut călătoria în această mare pustie. Iată, de patruzeci de ani de când

Domnul Dumnezeul tău este cu tine și n-ai dus lipsă de nimic.”

Trebuie să recunoaștem binecuvântările, ocrotirea și însoțirea Domnului în tot drumul nostru. Dacă Dumnezeu ne cere să fim oameni cinstiți, să fim drepti, de ce o face? Pentru că El ne-a binecuvântat și nu ne-a lăsat fără pâine pe niciunul dintre noi. Într-o țară străină în care am venit cu hainele de pe noi, fără să cunoaștem limba acestei țări, unde a trebuit să învățăm meserii noi față de cele din România, în această țară străină Dumnezeu nu ne-a lăsat niciodată fără pâine. Dar în mijlocul acestor binecuvântări avem întrebarea Apostolului Pavel din 1 Corinteni 4:7: „*Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?*” Suntem la început de an. Hai să ne punem această întrebare fiecare: „*Ce ai care să nu fi primit de la Dumnezeu?*” Să fim foarte atenți, primul pericol când suntem binecuvântați este să-L uităm pe Domnul. N-aș vrea să stârnesc amintirile trecutului, dar poate cu 35, 37 de ani în urmă când am ajuns aici eram atât de legați, toți frații eram ca unul. Acum există o diferențiere în funcție de ce și-a câștigat fiecare... De ce nu mai suntem așa de uniți ca atunci? De ce prezența la Casa Domnului nu este ca atunci? Domnul să ne ajute să nu-L uităm niciodată. „*Vezi să nu zici în inima ta: 'Tăria mea și puterea mâinii mele mi-au câștigat aceste bogății.' Ci adu-ți aminte de Domnul Dumnezeul tău, căci El îți va da putere să le câștigi...*” citim în Deuteronom 8:17,18. Reținem noi lucrul acesta ori de câte ori muncim și avem un venit, când ne reușesc lucrurile pe care le facem? Și de ce ne ajută Dumnezeu să le câștigăm? Nu din pricina noastră. Nu, ci din pricina Celui care a murit pentru noi, din pricina Domnului nostru Isus Cristos. Când Dumnezeu se uită la noi și ne binecuvântează, ne binecuvântează din pricina Domnului Isus Cristos.

f. Suntem străini și călători...

„Nu vă voi da în țara lor nici măcar o palmă de loc.” Acest cuvânt ne dovedește că suntem aici străini și călători – binecuvântați de Domnul, ajutați de Domnul, ocrotiți de Domnul, având case, având cetățenii, și cu toate acestea trebuie să recunoaștem că suntem străini și călători pe acest pământ, și că, de fapt, țara noastră nu este aici, ci în Împărăția lui Dumnezeu. Israel a avut de mers drumul înainte prin pustie, pentru noi este vremea mersului înainte, iar ținta noastră este acolo, la El! Dar până vom ajunge la Domnul, în drumul nostru să ne păzim bine. Și Domnul să ne ajute la aceasta. Amin!

Invitație...

Revista Speranța invită pe oricine are un cuvânt de spus, credincioși din Bisericile Domnului, să trimită la redacție rodul talentului cu care Domnul v-a înzestrat. Așteptăm articole, întâmplări personale sau din viața Bisericii, meditații, poezii, fotografii însoțite de un mesaj, nunți, binecuvântări, botezuri. De asemenea, se pare că revista Speranța este singurul canal prin care românii pot afla ce se petrece în Australia – revista este accesibilă pe Facebook și E-mail în toată lumea. Așadar, vă rugăm să ne trimiteți tot ce este interesant și bine de știut în lume, despre evenimente petrecute în Bisericile din Australia.

Vă mulțumim și așteptăm...

E-mail: sperantaaus@gmail.com

Adresa poștală: Editor, 35 Reid Street, Brown Hill, 3350, Vic.

Telefon: 0423659724

PERTH, WA – CEA DE A 22-A CONVENȚIE A BISERICILOR PENTICOSTALE DIN AUSTRALIA ȘI NOUA ZEELANDĂ

Motto: „Băgați de seamă ca să nu vă înșele cineva.”

În perioada 9-12 Ianuarie, Biserica Penticostală din Perth a fost gazda celei de a 22-a Convenție a Bisericilor Penticostale din Australia și Noua Zeelandă, având Motto-ul: „**Băgați de seamă ca să nu vă înșele cineva!**” În deschiderea Convenției, păstorul Bisericii gazdă, fratele Dumitru Popa a avut un cuvânt de bun venit:

Păstor Liviu Axinte

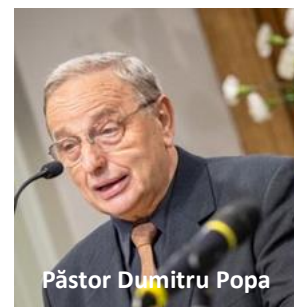
„Cu o inimă plină de dragoste, bucurie și mulțumire, dorim să vă binecuvântăm în Numele Domnului nostru Isus Cristos, Care ne-a pregătit acest timp de părtășie. Suntem aici, în Perth, din mai multe părți ale globului.

Veniți din România îi avem, printre alții, pe cei din prima linie în războiul spiritual:

- Fratele Liviu Axinte, vicepreședintele cultului Penticostal din România.
- Fratele Daniel Popa, Biserica Elim, Timișoara
- Fratele Greig Constantin împreună cu soția, Biserica Speranța, Suceava.
- Fratele Emil Poenar din Noua Zeelandă

Avem oaspeți din Canada, din Austria, din Statele Unite. Domnul să îi binecuvânteze pe toți și pe cei din toate Bisericile din întreaga Australia, care sunt aici în această zi. Noi toți ne-am adunat cu un singur scop, acela de a-L lăuda pe Dumnezeu nostru, căci El merită acest lucru. Și așa cum spunea Apostolul Ioan, părtășia noastră nu este numai cu noi, ci este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Cristos, și bineînțeles, în prezența Duhului Sfânt”.

După această introducere, păstorul Dumitru Popa a dat curs programului, adăugând: „Trăim o vreme confuză și doar Cuvântul lui Dumnezeu este acela care ne atenționează să nu ne înșelăm”.

Păstor Dumitru Popa

Prezbiter Daniel Popa

S-a adus laudă Domnului prin cântări comune, grupuri și formații muzicale, cântări solo, prin corul și orchestra Bisericilor Penticostale și Baptiste. Cuvântul a fost vestit de păstorii prezenți la Convenție prin scurte mesaje, mulțumiri aduse Domnului, rugăciuni, mesaje din partea Bisericilor, îndemnuri, saluturi și meditații.

În prima și ultima zi a predicat Cuvântul păstorul Liviu Axinte, care prin Scriptură a descoperit cea mai mare înșelătorie a timpurilor noastre: vocile străine care nu vin de la Dumnezeu și care spun că Domnul întârzie și noi putem trăi oricum vrem. A avut cuvinte de la inimă la inimă, așa cum s-a exprimat dumnealui, rugându-se ca Dumnezeu să transforme inimile noastre și să ne ajute să nu fim înșelați în aceste timpuri grele. (În ediția următoare a Revistei Speranța vom prezenta detalii. n.r)

În celelalte zile ale Convenției a predicat Cuvântul fratele prezbiter Daniel Popa, care a numit aceste zile ale Convenției zile de pregătire pentru întâlnirea cu Domnul și zile în care să învățăm cum să nu ne înșelăm singuri. Citat: „La finalul acestei întâlniri a Bisericilor, dorința mea este să plecăm de aici mai aproape de Domnul Isus și să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima, slăvit să fie Domnul”. (În edițiile următoare vom publica detalii. n.r)

Mesajele păstorilor prezenți, cântările formațiilor Convenției cât și a grupurilor invitate și încurajările fraților slujitori, ne-au îndemnat să veghem, să ne dăm toată silința, să biruim cu îndrăzneală lumea și provocările ei: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva”, fiind gata pentru cea mai mare „Convenție” a tuturor celor care așteaptă și iubesc venirea Domnului nostru Isus Cristos! Domnul să fie slăvit pentru această mare victorie de care Biserica a avut parte prin harul Lui. Amin

[Speranța/ Foto Vass Porumb](#)

Păstorul Dorel Brîndaș, Biserica Harul, Melbourne

„Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeuul lor, căci le-a pregătit o cetate.” (Evrei 11:16)

Dorințele noastre sunt de multe feluri... Dar dorința noastră cea mai mare ar trebui să fie dorința de a-L cunoaște mai bine pe Dumnezeu. Iată câteva dorințe pe care eu le am pentru mine, familia mea și Biserica:

1. Dorința de a avea o relație cât mai strânsă cu Dumnezeu.

Atunci când am o astfel de relație cu Dumnezeu, El va rezolva și celelalte dorințe ale vieții mele. Tatăl nostru Cel Cerească ne îndeplinește cu multă bucurie unele dintre dorințele noastre. Dar sunt și alte dorințe pe care nu le îndeplinește. El este Suveran. Ce ne dorim pentru anul care ne stă în față? Lucrurile materiale sunt bune, dar să nu uităm de Cel care ni le oferă.

Într-o lume care se zguduie din temelii, într-o societate analfabetă din punct de vedere spiritual, care nu-L cunoaște pe Dumnezeu, Îl refuză și-I întoarce spatele, când mulți dintre ai noștri Îl leapădă pe Domnul, eu aș vrea să Îmi întăresc relația cu Dumnezeu, aș vrea să-L cunosc mai bine pe Domnul, pe El și puterea învierii Lui. Și asta pentru că relația mea cu Domnul aici, pe pământ, contează la întâlnirea mea cu El în veșnicie.

2. Dorința mea este să-L slujesc pe Domnul până la sfârșitul vieții mele.

Iosua spunea altădată: „Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului”. Rugăciunea mea este ca în viața pe care o mai am de trăit să Îl slujesc pe Domnul împreună cu familia mea. Este un lucru frumos ca împreună cu toată casa ta să Îl poți sluji pe Domnul în laudă și în închinare. Stăm în fața unei lumi decăzute spiritual, o lume depravată, plină de păcat, și în această lume aș vrea să-L slujesc pe Dumnezeu împreună cu cei dragi, împreună cu familia mea și cu Biserica. Și asta chiar dacă ar trebui să plătesc cu prețul vieții. Chiar, ce vom alege în anul acesta? Să nu uităm că Cel pe care-L slujim stă la cârma vieții noastre, să-L slujim cu scumpătate.

3. Dorința mea și a fiecăruia dintre noi este să ajungem într-o patrie mai bună.

Domnul Isus Cristos a spus: „Eu mă duc să vă pregătesc un loc, pentru ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi cu mine”. Țara aceasta unde trăim este o țară bună, dar totuși ne-a dezamăgit în multe feluri, dar patria care ne așteaptă este o patrie perfectă, un loc pe care ni l-a pregătit Domnul fără să avem niciun merit. Acolo ne așteaptă frumuseți pe care Apostolul Ioan încearcă, în Apocalipsa, să ni le descrie. Mă gândesc la marea festivitate, la masa pe care ne-o pregătește Mântuitorul, mă gândesc la Țara Sfântă, unde mă voi întâlni cu cei dragi. Doresc să ajung într-o patrie mai bună, unde nu mai sunt dureri, lacrimi pe obraji, o țară fără griji – ce se întâmplă cu copiii mei, cu familia mea – un loc fără cancer și fără moarte. Acolo îmi doresc. Aceasta trebuie să fie dorința fiecăruia dintre noi, să ajungem dincolo de zărilor albastre, acolo unde este Cerul lui Dumnezeu „căci noi nu avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare”. (Evrei 13:14) Aici suntem pentru o vreme în care căutăm și mășăluim înspre Patria cerească. Dorim întâlnirea noastră cu Domnul Isus Cristos, dorim să-L slujim pe Domnul, dorim să avem o relație strânsă cu Domnul și fie ca Dumnezeu să împlinească aceste dorințe ale noastre. Amin!

Unii și alții

Licuța Pântia

Unii vor iubire, alții vor putere,
Unii doar un umăr pentru-o mângâiere,
Unii casă mare și mașină nouă,
Alții doar o umbră unde să nu-i plouă,

Unii să audă, alții să vorbească,
Unii doar o clipă cerul să privească,
Unii o moșie mare și bogată,
Unii-ar vrea o mamă, alți-ar vrea un tată,

Unii haine scumpe și pantofi mai mulți,
Alții vor picioare și-ar umbla desculți,
Unii vor un munte, alții vor o mare,
Unii doar să aibă cele necesare,

Unii vor avere, faimă, bogății,
Alții sănătate pentru-ai lor copii,
Unii vor să aibă propriul răsărit,
Alții doar să uite ceea ce-au iubit...

Pelerinii prin lume între nu și da,
Fiecare suflet are rana sa!
Nu tot cel ce râde este fericit,
Cum nici cel ce plânge totul a sfârșit!

Luptă pentru tine, ușurează-ți chinul,
Iar de nu se poate să-ți accepți destinul;
Fii cu gânduri bune și să crezi mereu:
Când nu vine nimeni, vine Dumnezeu!

Păziți de puterea lui Dumnezeu!

Pitt Popovici (Predica pentru Anul Nou - 2017)

În fața necunoscutului oamenii au teamă. Anul 2017 este necunoscut pentru noi. Ce va aduce anul acesta? Dacă numai puțin avem ochii deschiși e natural să ne speriem de viitorul care este necunoscut. Cuvântul Sfânt ne arată că vin vremuri grele. Unii nu vor să creadă Cuvântul, dar îl vor gusta... Unii nu cred ce spune Dumnezeu, dar vor ajunge să creadă... Când Moise s-a înfățișat înaintea lui faraon și i-a spus că Dumnezeu cere să lase poporul Lui să plece pentru a l se închina Lui, faraon a zis: „*Eu nu cunosc pe Domnul, nu am să dau voie!*” Iar Dumnezeu i-a spus lui Moise: „*Lasă, lasă, îl voi învăța să mă cunoască*”. Au urmat plăgile... Și Dumnezeu poate face și acum la fel, numai că nu e gata să facă cu toți necredincioșii lucrul acesta. El a ales calea dragostei nu a convingerii prin grele încercări. O, mare e Dumnezeu. Numai cei ce-L cunosc și depind de El își dau seama ce Dumnezeu mare și binecuvântat este Domnul pentru ai Săi.

Dumnezei i-a spus lui Avraam: „**Nu te teme, eu sunt scutul tău!**” Dumnezeu să fie scutul nostru în anul acesta. Găsim scris în 1 Petru 1:5: „*Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!*” Eu sunt mai în vârstă decât toți ceilalți predicatori. Am trecut prin rețeaua comunistă, m-au destituit pentru patru ani și jumătate, dar nu s-au atins de mine. O, e mare Dumnezeul nostru, El are milă de noi. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu. Puterea Lui e nevăzută, dar e în stare să ne păzească, să ne ocrotească. Este cel mai bun scut de apărare. Este

mare har. Eu sunt în al 99-lea an al vieții și am experimentat puterea lui Dumnezeu și ca apărare, și ca înaintare. Aș dori ca Dumnezeu să fie pentru fiecare scut și apărare pentru noi și în noul an.

Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și nu minte, spune că vin vremuri mai grele. Chiar acum privind situația din America înțelegem că trăim într-o stare de război. Noi declarăm unul altuia „*An nou și fericit!*” Vorbele noastre sunt vorbe în vânt... Cum vom ieși la capăt? Este scris că noi suntem păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință. Aveți credință în Dumnezeu. El are putere să ne păzească. El poate ne lasă să ajungem în necazuri pentru că la necaz, în boală, în suferință vezi mai bine ca oricând că ești o nimica toată, un ciob din cioburile pământului. Atunci înțelegi că nu poți nimic, dar Dumnezeu poate totul. Doar prin credință poți să fii păzit.

Nebucadnețar, care era cel mai mare împărat din vremea lui, a fost ofensat că trei prinși de război nu au fost gata să se închine la o statuie ridicată de el. Au fost codoși, oameni care i-au pârât, informatori. Și sub comuniști și chiar și astăzi sunt unii care fac același lucru, informează. Informatorii i-au spus despre cei trei care chiar în prezența împăratului au refuzat să se închine statuii. Împăratul, în furia lui nebună îi întreabă: „*Care e Dumnezeul care vă va scoate din mâna mea?*” Și cei trei i-au arătat pe Dumnezeul care i-a putut scoate. Dumnezeu e scut, voi sunteți păziți de puterea nespus de mare a lui Dumnezeu. Frații mei, și surori, încredeți-vă în El pentru timp și eternitate.

Puterea lui Dumnezeu este uimitoare. El poate să ne păzească în toate împrejurările critice și foarte critice. Aș vrea să luați pentru fiecare zi a anului cuvintele acestea: „*Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu!*” Puterea lui Dumnezeu nu e numai un zid de apărare, ci ea face ca toate planurile vrăjmașilor să cadă la pământ fără rezultat, iar asta uimește, e dincolo de priceperea noastră. Că, dacă mă întrebați pe mine cum am fost păzit în timpul erei comuniste de securitatea comunistă n-aș putea să vă spun. Atâția alții au fost anchetați și îndoțiți, frânți, obligați să devină informatori.

Un frate păstor a venit într-o zi și m-a chemat în capătul grădinii sub un boschet de viță de vie și acolo a vrut să vorbească, nu în cameră că s-ar putea să fie microfoane puse. Acolo, sub vița de vie, fratele a început să plângă și să mărturisească cum a fost înfrânt să devină vânzător al fraților lui. A fost luat de securitate fără știrea familiei și a fost presat să devină omul lor. Nu omul Domnului, nu. A devenit omul unor neputincioși. Domnul să aibă milă de toți cei care au consimțit să mărturisească, dar au fost unii care nu și-au mărturisit acest păcat. Treaba fiecăruia, dar aș vrea pentru voi, să luați Cuvântul acesta și să-l strângeți la inimă și să nu aveți frică: „*Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu!*” Băgați de seamă, nu este pentru toți lucrul acesta, e doar pentru cei născuți din nou, pentru cei care au fost schimbați de Duhul Sfânt într-o făptură nouă – cele vechi s-au dus, toate lucrurile s-au făcut noi. Pentru aceștia Domnul e scutul și ocrotirea noastră.

INTERVIU CU PĂSTORUL SALI SABRI

Partea I

Păstor Sali Sabri

Păstorul Sali Sabri, la invitația Primei Biserici Baptiste din Melbourne, se află în vizită în Bisericile din Australia. Cu această ocazie, păstorul Primei Biserici, fratele Teofil Ciortuz, i-a luat un interviu pentru a împărtăși cititorilor lucrarea pe care o face în România.

Păstor Sali Sabri:
Pacea Domnului!
Numele meu este Sali Sabri. Sunt turc de origine, m-am născut și

am crescut într-o familie de turci din orașul Medgidia, județul Constanța. Sunt căsătorit cu Luminița și avem trei fete: Melisa, Hadasa și Naomi. Îl slujim pe Domnul, împreună ca familie, eu ca păstor, în Bisericile din Medgidia și din jurul Medgidiei.

Păstor Teofil Ciortuz: Cum ați ajuns să-L cunoașteți pe Domnul și să fiți mântuit, să fiți credincios?

Păstor Sali Sabri: M-am născut într-o familie de musulmani. La vârsta de șase ani am rămas fără mamă. După ce ea a murit, tatăl meu a decis să ne ia pe noi, copiii lui, și să se mute la părinții lui. Ne-am mutat la părinții tatălui meu care ne-au crescut împreună cu tatăl meu. Bunicul meu era un musulman practicant, care ne-a educat, ne-a învățat religia islamică, ne-a inițiat în religia aceasta. De copil eu am iubit religia islamică, m-am supus acestei religii, am adoptat-o, am învățat, am crescut în religia islamică până într-o zi când, printr-o încercare, tatăl meu, care obișnuia să plece și să vină din Turcia, a fost prins și băgat în închisoare. De acolo din închisoare ne-a scris o scrisoare și ne-a cerut să ne rugăm pentru el. Pentru noi a fost un șoc; împreună cu bunicul meu am început să ne rugăm de cinci ori pe zi, ca orice musulman credincios, ca tatăl meu să fie eliberat din închisoare, dar nu s-a întâmplat absolut nimic până într-o zi când un prieten de-al meu m-a invitat într-o Biserică evanghelică; am mers în Biserica aceea cerând iertare de la Allah ca nu cumva să se supere pe mine pentru că intru într-o Biserică de „păgâni”. Am fost atent în Biserică, iar la sfârșitul programului predicatorul ne-a provocat pe cei care eram musafiri și vizitatori, dacă nu credem că Isus este singura cale către Cer, să-L punem la încercare pe Isus. Am rămas șocat de provocarea lui. Am văzut un curaj extraordinar din partea acestui om care spunea în fața atâtor oameni că putem să-L punem la încercare pe Isus, așa că am solicitat mai multe informații. Știam despre Domnul Isus din Coran, dar credeam în Isus doar ca și profet, ca un alt profet, dar mult mai mic decât Mohamed, despre

care credeam că este ultimul profet și cel mai mare profet, potrivit credinței islamice. Prietenul care m-a invitat la Biserică și ceilalți mi-au spus mai multe despre Domnul Isus. Am mers acasă și L-am pus la încercare pe Domnul Isus. A doua zi dimineața tatăl meu urma să se prezinte la o instanță pentru a fi judecat sau condamnat, dar eu nu am știut lucrul acesta. Dar tatăl meu a fost eliberat din închisoare, și luni seara, târziu, (pentru că noi suntem la nouă ore distanță de Istanbul) tatăl meu a ajuns acasă. A fost ca un șoc pentru mine. Dar începând din ziua aceea m-am hotărât să-mi predau viața Domnului Isus Cristos.

Păstor Teofil Ciortuz: Viața dumneavoastră este legată, în primul rând geografic, de Medgidia, locul în care v-ați născut. Spuneți-ne câteva cuvinte despre Medgidia, satele înconjurătoare, populația de acolo, credințele de acolo.

Păstor Sali Sabri: Medgidia este un oraș reprezentativ pentru Dobrogea. În Dobrogea, încă de pe vremea Imperiului Otoman, au rămas turci acolo. Pentru aproximativ 500 de ani au rămas comunități mari de turci, există chiar sate mari și comune în Dobrogea unde majoritari sunt turcii musulmani, unde nu există poate nici Biserică Ortodoxă, dar există moschei. În România există mai mult de 90 de moschei, unii chiar spun că în România sunt mai mult de 100 de moschei funcționale. Numai la București avem 17 moschei. În orașul Medgidia avem trei moschei mari, avem de asemenea o școală islamică foarte veche, acolo unde am fost educat și eu, avem o școală teologică superioară, unde au fost educați și școliți clericii musulmani. Medgidia este centrul musulmanilor din România, chiar dacă sediul central al muftiatului, al Cultului Musulman se află în Constanța. Centrul cultural și religios al musulmanilor din România se află la Medgidia, acolo unde avem foarte multe fundații, organizații islamice, mulți misionari islamici veniți din Turcia și din țările arabe. Astfel, Medgidia este un oraș împărțit între ortodocși și musulmani. După cum am zis, în jurul Medgidiei sunt o mulțime de sate și de comune unde sunt musulmani. Eu, imediat după ce m-am întors la

Păstor Teofil Ciortuz

Domnul, am mers la Liceul Penticostal din Oradea, apoi, după ce am absolvit liceul am mers la Universitatea Emanuel din Oradea, unde am absolvit Facultatea de Teologie Pastorală Baptistă. M-am căsătorit cu soția mea, Luminița, care este din Oradea. Ea și-a lăsat părinții și m-a urmat pe mine pentru că m-a iubit și L-a iubit pe Domnul și lucrarea Domnului. În urmă cu 16 ani ne-am stabilit în Medgidia. Atunci, în Medgidia, era doar o Biserică Baptistă și o Biserică Penticostală, erau deci două Biserici Evanghelice. După ce în urmă cu 16 ani m-am întors în Medgidia, chemarea mea din partea lui Dumnezeu a fost clară, chemare pe care am comunicat-o și fraților din loc spunându-le că am venit să plantez Biserici între turcii musulmani din Medgidia și din jurul Medgidiei, lucru care s-a întâmplat cu ajutorul și prin lucrarea Duhului Sfânt în comunitatea musulmană din Medgidia și din afara Medgidiei. Astăzi putem să-L lăudăm pe Domnul, dar nu ne culcăm pe o ureche, dar îl lăudăm pe Domnul pentru că în Medgidia avem două Biserici de turci, o Biserică de țigani și o Biserică de români. Acestea sunt cele patru Biserici Baptiste și de asemenea avem o Biserică tare bună: o Biserică Penticostală în Medgidia, păstorită de fratele Vasilică Croitor, cu care suntem într-o colaborare foarte bună. Suntem puțini evanghelici în Medgidia, în județul Constanța. Comunitatea noastră este formată din trei județe,

Constanța, Ialomița și Călărași. Bisericele sunt mici, cea mai mare Biserică are 250-260 de membri. Există zeci de sate și de comune în Dobrogea unde nu există încă prezență evanghelică. Slujesc împreună cu alți păstori, eu sunt păstor coordonator, dar mai avem încă un păstor vorbitor de limba turcă, este coreean de origine și încă un păstor turc născut și crescut în Medgidia. Dumnezeu ne-a ajutat să-l trimitem la școală, a terminat la Institutul Baptist din București, de mic copil l-am trimis la școală, l-am susținut, astăzi și el împreună cu soția lui slujește în Medgidia. De asemenea mai am încă un coleg, deci în total suntem patru păstori, plus prezbiteri, diaconi, responsabili de Biserică, pentru că avem mai multe Biserici pe care le-am plantat acolo. Cu ajutorul lui Dumnezeu, împreună cu fratele Daniel Fodorean, s-a plantat o Biserică între turcii din Silistra, Bulgaria. De asemenea am colaborat și sprijinit la plantarea unei Biserici în Istanbul și la plantarea unei Biserici în Macedonia, la fel, evident, printre turci. Astăzi, cu ajutorul lui Dumnezeu, mai avem un coleg păstor din Bulgaria. Acolo avem trei-patru păstori turci cu care colaborăm, de asemenea colegi păstori turci din Turcia cu care colaborăm și un coleg macedonean din Skopje pe care îl sprijinim în Biserica plantată printre turcii din Skopje.

(Va urma)

Păstorul Sali Sabri la o întâlnire cu câțiva păstori din Melbourne.

Imagini din misiunea păstorului Sali Sabri

Fratele Sali Sabri este păstorul Bisericii Baptiste din Medgidia, județul Constanța, și, prin harul Domnului, de ani de zile se ocupă de copii, orfani și văduve, indiferent că sunt musulmani sau creștini.

Botezul Domnului Isus

Păstor Busuioc Belciu, Prima Biserică Baptistă Română, Melbourne

Dacă urmărim cu atenție viața Domnului Isus, observăm că El S-a ferit să facă demonstrații publice prin care să atragă mulțimile, ba din contră, după ce a înmulțit pâinile, în timp ce mulțimile îl căutau ca să-L facă împărat, El a fugit la munte. Când a făcut vindecări le cerea celor vindecați să nu-L facă cunoscut. Totuși au fost ocazii când a acceptat să se facă prezentări în public despre persoana Sa. Prima este cea de la Botezul Lui în râul Iordan, despre care vorbim astăzi, și alta este Intrarea triumfală în Ierusalim. Aceste acte publice au puterea să vorbească fără cuvinte despre misiunea specială a Domnului Isus. Astăzi ne uităm la: „Ce a însemnat botezul Domnului Isus?”, și, din ceea ce am adunat și eu de la alții, vreau să împărtășesc cu dumneavoastră. Am înțeles pe baza textului biblic că Botezul Domnului Isus a fost:

1. Momentul descoperirii Domnului Isus ca Mesia Cel așteptat.

Domnul Isus tocmai urma să își înceapă marea lucrare și era potrivit să fie recunoscut în mod public de către antemergătorul Său. Prorocul Isaia, vorbind despre venirea lui Mesia, zicea:

„Un glas strigă: ‘Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeu nostru! [...] Atunci se va descoperi slava Domnului, și în clipa aceea orice făptură o va vedea; căci gura Domnului a vorbit’. (Isaia 40:3,5) Proorocia aceasta s-a împlinit cu Ioan Botezătorul și iată ce zice el: ‘Eu’ a zis el, sunt glasul celui ce strigă în pustie: ‘Neteziți calea Domnului’, cum a zis prorocul Isaia’. [...] ‘Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoașteți. [...] Eu nu-L cunosc, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis: ‘Acela peste care vei vedea Duhul pogorându-Se și oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt’. Și eu am văzut lucrul acesta, și am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu.’ (Ioan 1:23,26,33,34) Când Ioan L-a botezat pe Domnul Isus, el declara în fața tuturor că acolo Se afla Cel pe care L-au așteptat, adică Fiul lui Dumnezeu. Și noi mulțumim lui Dumnezeu că harul Lui, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat. (Tit 2:11)

Apoi botezul Domnului Isus însemna:

2. Prezentarea jertfei supreme.

Bazați pe textul biblic din Evanghelia lui Luca (1:5) „În zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un preot, numit Zaharia, din ceata lui Abia. Nevasta lui era din fetele lui Aaron și se chema Elisaveta” știm că Ioan era un urmaș direct al lui Aaron. Una dintre sarcinile preoților în Vechiul Testament era să prezinte jertfele înaintea Domnului. Botezul lui Isus, săvârșit de către Ioan, putea fi văzut ca o prezentare preoțească a jertfei supreme. Cuvintele lui Ioan din ziua de după botez au un aer hotărât preoțesc: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”. (Ioan 1:29) Slăvit să fie Domnul căci prin jertfa aceasta avem și noi iertare. (1 Ioan 2:1-2) Dar semnificația botezului Domnului Isus merge mult mai departe și acesta este:

3. Identificarea Domnului Isus cu păcătoșii

Lumea veche a pierit prin apele potopului și acum Domnul Isus a coborât în ape ca să arate că se identifică cu păcătoșii. Botezul Lui a simbolizat botezul păcătoșilor în neprihănirea lui Cristos, murind împreună cu El și înviind liberi de păcat și capabili de a umbla în viața cea nouă. Neprihănirea Lui perfectă va îndeplini toate cerințele Legii pentru păcătoșii care nu puteau spera niciodată să facă acest lucru ei înșiși. Când Ioan a ezitat să-L boteze pe Fiul fără păcat al lui Dumnezeu, Isus a răspuns „căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit”. (Matei 3:15) Prin aceasta S-a referit la dreptatea pe care le-o dă tuturor celor care vin la El să schimbe păcatul lor cu dreptatea Lui. „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.” (2 Corinteni 5:21) Botezul Domnului Isus este parte din jertfa Domnului Isus care a început cu Întruparea într-un trup ca al nostru și a culminat cu moartea, învierea și înălțarea Sa la Cer. Este simbolic și faptul că din punct de vedere fizic locul unde a fost botezat Domnul Isus (Betabara) a fost la aproximativ 7-8 Km la Nord de Marea Moartă, care este cel mai jos loc din lume (cu 427 metri sub linia oceanului planetar). Spiritual vorbind, Domnul Isus S-a coborât mai jos decât orice păcătos ca să poată oferi iertare pentru cei care se întorc cu pocăință și cred în jertfa Lui, oricât ar fi de păcătoși. Slăvit să fie Numele Lui! Apoi Botezul Domnului Isus a însemnat:

4. Aprobarea Domnului Isus față de botezul lui Ioan

Venirea Domnului Isus la Ioan a arătat aprobarea Lui față de botezul lui Ioan, depunând mărturie că venea din Cer și era aprobat de Dumnezeu. Acest lucru va fi important în viitor, când alții vor începe să se îndoiască de autoritatea lui Ioan, mai ales după ce a fost arestat de Irod și omorât, așa cum este descris în Matei 14:3-11.

În marea confruntare din Săptămâna Patimilor, Domnul Isus îi pune pe mai marii poporului în mare încurcătură când le cere să răspundă de unde venea botezul lui Ioan și nu au vrut să răspundă ca să nu fie întrebați: „De ce nu l-ați crezut?” (Matei 21:24-27) Domnul Isus a

mai spus despre botezul lui Ioan: „Și tot norodul care l-a auzit și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan; dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui”. (Luca 7:29-30)

Dar este foarte important să observăm că Botezul Domnului Isus a fost:

5. Întruchiparea perfectă a Dumnezeului Triunic

Aceasta se vede în mărturia venită direct din Cer, despre plăcerea pe care o găsește Tatăl în Fiul și coborârea Duhului Sfânt asupra Domnului Isus. Iată cum descrie evanghelistul Matei: „De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de porumbel, și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: `Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.`” (Matei 3:16-17) Aceasta este o imagine frumoasă a naturii trinitare a lui Dumnezeu. De asemenea, ea înfățișează lucrarea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt în lucrarea de mântuire a oamenilor. Tatăl îi învață pe toți oamenii nevoia de mântuire (Ioan 6:45) apoi Își trimite Fiul să-i caute și să-i mântuiască pe cei pierduți (Luca 19:10); iar Duhul Sfânt îi convinge de păcat (Ioan 16:8) și îi atrage pe credincioși la Tatăl prin Fiul. Tot adevărul glorios cu privire la îndurarea lui Dumnezeu arătată prin Isus Cristos e înfățișat la botezul Lui. Toți care Îl urmează pe Domnul Isus în botez pot avea parte veșnică cu El. Slăvit să fie Numele Lui! Amin

Prima Biserică Baptistă Română Taberele de vară - Phillip Island - Anglessea

În perioada 10-12 Ianuarie tinerii și copiii de la Prima Biserică Baptistă Română, Melbourne, au petrecut un timp de părtășie, recreere, odihnă și apropiere de Cuvântul lui Dumnezeu în ceea ce s-a chemat „Tabăra școlii duminicale”. Acest eveniment a avut loc la Cowes. Cowes este un oraș turistic în Phillip Island, la aproximativ două ore de mers cu mașina din Melbourne. Este un loc perfect pentru picnicuri, aventuri pe plajă, sporturi acvatice și timp de joacă cu copiii. Tinerii și copiii s-au bucurat de un timp de relaxare, avându-i totodată ca vorbitori pe păstorii Viorel Iuga și Teofil Ciortuz.

O săptămână mai târziu, tinerii Bisericii au avut un timp de destindere și părtășie frățească în perioada 16-19 Ianuarie. Tabăra tinerilor a avut loc la Anglessea, o localitate pitorească între stânci falnice și plaje albe întinse, plus o floră abundentă, nativă. Este situată la aproximativ o oră și jumătate de Melbourne. Vorbitori la acest eveniment au fost păstorii Sali Sabri și Teofil Ciortuz.

Mulțumim Domnului pentru acest timp minunat pe care tinerii și copiii l-au petrecut împreună, și de asemenea, Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți cei care s-au ocupat de bunul mers al taberelor. Speranța/fotografie, păstor Teofil Ciortuz

PSALMUL 53

Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S-au stricat oamenii, au săvârșit fărădelegi urâte, nu este niciunul care să facă binele.

Dumnezeu Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, ca să vadă dacă este cineva care să fie priceput și să caute pe Dumnezeu. Dar toți s-au rătăcit, toți s-au stricat; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar. Și-au pierdut oare mintea cei ce săvârșesc nelegiuirea de mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă pâinea, și nu cheamă pe Dumnezeu?

Atunci vor tremura de spaimă fără să fie vreo pricină de spaimă; Dumnezeu va risipi oasele celor ce tăbăresc împotriva ta, îi vei face de rușine, căci Dumnezeu i-a lepădat.

O, cine va face să pornească din Sion izbăvirea lui Israel? Când va aduce Dumnezeu înapoi pe prinșii de război ai poporului Său, Iacov se va veseli și Israel se va bucura.

O Meditație curioasă...

James Smith

În timp ce mergeam pe jos pe câmp, făcându-mi exercițiul de dimineață, stăruiam înaintea Domnului să-mi dea un subiect folositor de meditație - dintr-odată am alunecat în acest lanț de idei. Iată-le reproduse mai jos:

1. Sunt trei lucruri pe care eu mi le doresc:

- * Mai multă comuniune cu Dumnezeu,
- * Mai multă asemănare cu Domnul Isus,
- * Să fiu de mai mult de folos Bisericii Sale.

2. Sunt trei lucruri pe care nu mi le doresc:

- * Veștejirea darurilor spirituale,
- * Șubrezirea calităților atrăgătoare,
- * Să devin nefolositor în via Domnului.

3. Sunt trei lucruri de care mă tem îngrozitor:

- * Că aș putea deveni un învățător mândru,
- * Că aș putea deveni un creștin căldicel,
- * Că aș putea cădea în mâinile oamenilor. (va urma)

Coincidențe, conspirații sau...

(prelucrare)

Suntem ușor influențabili, ne schimbăm stările, motivațiile, atitudinile, mesajele, interesele în funcție de cercurile/știrile pe care le auzim. De cele mai multe ori cădem pradă informațiilor neverificate și ne trezim în capcană, dacă nu în colaps emoțional. Alții cred că tot ce se petrece real în jur este pură coincidență, pură întâmplare și nimic mai mult. Îmi aduc aminte de profetul Iona, care a fugit cu corabia departe de planul divin și trimiterea lui Dumnezeu. Oare să fi fost o pură întâmplare imbarcarea lui? Valurile și furtuna, peștele etc, toate au apărut întâmplător? Sigur că nu! Nu este nimic la întâmplare!

Personal, nu cred în coincidențe, nimic nu e la întâmplare! Nu cred și nu sunt adeptul teoriei conspirației, nu îmi place să ascult persoane care trăiesc cu gândirea conspirativă. Cred, în schimb, într-un Creator, într-un Dumnezeu care știe ce se petrece în această lume. Cred că El este încă în control. Îngăduie să fim conduși de anumiți indivizi, dar nu a pierdut din mâini controlul Universului. Cred că are libertatea să facă ce vrea, este Stăpân! Nu-L poate opri nimeni și nimic din această lume. Cred că răul din lume este îngăduit, nu este generat de El, dar este rezultatul alegerilor greșite ale omului.

Sunt și avertismente pe care le primim, fără să ne dăm seama de ele! Din păcate, doar atunci când este constrâns, când este la ananghie, omul își aduce aminte să apeleze la Cel care ar putea să îi rezolve problemele și să-i arate soluția ieșirii din încurcătură (dar uită imediat după ce răul a trecut). Amintiți-vă că există Cineva care nu ne-a pierdut din vedere! Nu își abandonează creația! El este prezent, poate fi chemat și în vremuri rele, dar mai ales în vremurile bune. Să ne preocupe mai mult recunoașterea acestui Stăpân care își iubește creația, decât simplele coincidențe bazate pe destin sau natură sau pe conspirațiile născocite ca urmare a timpului petrecut prea mult în preajma manipulatorilor emoționali. Să petrecem timpul mai aproape de Cuvântul care ne aduce liniște, siguranță, pace și înțelepciune de sus.

17 ianuarie 2025 – Păstor Sorin Cigher

CRISTOS ESTE SUPERIOR LUI MOISE ȘI IOSUA

Dr. Traian Secară

Mulți creștini evrei erau doar în starea de copii în Cristos (Evrei 5:11-13), și ei încă nu înțeleseseră relația lui Cristos cu Moise. Se poate că ei mai credeau că Moise este dătorul Legii, iar Cristos este executorul Legii lui Moise asupra celorlalte națiuni: Moise mai întâi, iar Cristos sub el.

De aceea autorul Epistolei către Evrei clarifică și acest aspect: Cristos este mult mai presus de Moise, ca și Cap și Stăpân al unei case, fiind deasupra slujitorilor din casă.

Moise, omul chemat de Dumnezeu

Moise este unul dintre cei mai deosebiți oameni ai Vechiului Testament: „În Israel nu s-a ridicat proroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față”. (Deuteronom 34:10) El a avut o relație unică cu Dumnezeu. Părinții lui Moise au trăit o viață de credință (Evrei 11:23), iar el este rezultatul credinței lor.

Moise a fost adoptat și crescut de fiica lui Faraon, ca propriul ei copil (Fapte 7:21). În adolescență el a învățat toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte. (Fapte 7:22) Egiptul, în vremea aceea, era una dintre cele mai puternice țări în economie, învățământ, și putere militară. La maturitate, istoricul Joshepus confirma că Moise a dovedit o deosebită perspicacitate prin puterea și calitățile sale. Când Egiptul a fost pe punctul de a fi cucerit de etiopieni, la porunca Faraonului, Moise preia conducerea armatei egiptene și printr-un deosebit tact iese biruitor din această confruntare. Mai mult, cucerește Jaba, care se va numi Regescul oraș al Egiptului.

Cu siguranță că Dumnezeu i-a vorbit lui Moise, în anii tinereții lui. (Evrei 11:24-26) Și chiar dacă a avut parte de succes și i se părea mai comodă viața de aristocrat sau nobil, el l-a ales pe Dumnezeu, a ales să rămână alături de poporul său. La patruzeci de ani a luat hotărârea de a-și schimba viața. Timp de patruzeci de ani el trăiește în pustie, perioadă în care Dumnezeu îl formează pe cel care va fi izbăvitorul poporului Său.

Evident că nu a fost ușor pentru Moise să înfrunte schimbarea, de la luxul imperial la simplitatea deșertului. Moise a trăit patruzeci de ani în casa lui Faraon și avea să trăiască tot atâția ani în deșert. Prin toate aceste lucruri, Dumnezeu își împlinea scopul Lui. Dumnezeu a vrut să-l golească pe Moise de toate deprinderile pe care și le-a însușit în Egipt, pentru a putea să se lase prelucrat de mâna Lui. A dus o viață simplă, era păstor obișnuit și

avea de soție o femeie de rând, nu de „spîță regească”. Și totuși, ce dorea Dumnezeu cu toate acestea? Dumnezeu dorea să-l elibereze total de orgoliu personal, de mândrie, de atitudini care îl împiedicau să împlinească planul lui Dumnezeu. Moise avea de învățat că Dumnezeu, nu omul, era sursa puterii lui. La fel, Dumnezeu are un „deșert” pentru toți slujitorii Săi pe care intenționează să-i folosească într-un mod puternic. Procesul golirii este o parte a planului lui Dumnezeu pentru toți cei care vor răspunde chemării Lui.

Iosua cuceritor al țării promise

Iosua este un prototip al lui Isus Cristos prin faptul că și-a condus poporul spre țara promisă - Isus Cristos îi conduce pe ai Săi spre Țara Promisă a Cerului. Numele Iosua, tradus din limba ebraică, înseamnă 'Yehova mântuiește'. Numele Isus tradus din limba greacă înseamnă același lucru. De fapt îngerul Gavril, când i s-a arătat lui Iosif, i-a spus că Maria va naște un Fiu, numele Lui va fi Isus pentru că va mântui pe poporul Lui de păcatele sale (Matei 1:21). Iosua se mai poate traduce „Robul Domnului” sau „Cel ce împlinește lucrurile Domnului”. Iosua este reprezentantul Harului lui Dumnezeu. Acest lucru se observă și din felul cum s-a purtat cu Rahav, iar Cristos a deschis epoca Harului divin, care înlocuiește epoca Legii: „Căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos”. (Ioan 1:17) Iosua a trăit 110 ani și viața lui se poate împărți în trei părți:

- a. Aproximativ 40 de ani a fost sclav în Egipt și a făcut cărămizi alături de părinții lui și de poporul sau.
- b. Alți 40 de ani, în pustie, a fost servitorul sau o ordonanță a lui Moise, mai apoi comandant adjunct al lui Moise.
- c. Ultima parte a vieții sale a petrecut-o în fruntea poporului, de la moartea lui Moise până la intrarea în Canaan și cucerirea țării. Iosua a dus poporul lui Israel la biruință, intrând și cucerind țara promisă, iar Cristos ne face mai mult decât biruitori: „Totuși, în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit”. (Romani 8:37) Iosua a fost mijlocitorul lui Israel înaintea lui Dumnezeu, în ipostaza de conducător al poporului ales, iar Cristos este singurul Mijlocitor între om și Dumnezeu (1 Ioan 2:1). Iosua a împărțit moștenirea între evrei, Cristos Domnul împarte daruri spirituale Bisericii Sale (Efeseni 1:11; 4:7-11).

Iată de ce Domul Isus este cu mult superior oricui și la orice, atât lui Moise, cât și lui Iosua, mult superior îngerilor pentru că a fost, este și va fi pentru totdeauna Domnul Domnilor și Împăratul împăraților. Lui și numai Lui I se cuvine toată gloria, toată lauda și toată cinstea, și acum și în toți vecii!

Va urma

Se întâmplă în Australia...

Daniela Ion, avocat, Perth, WA

Roxanne Tickle, o femeie transgender din regiunea New South Wales, a dat în judecată platforma de socializare Giggle for Girls și pe fondatoarea acesteia, Sall Grover, susținând că i s-a interzis ilegal să folosească această platformă.

Această platformă este exclusiv pentru femei. Ea a acuzat-o pe Sall Grover care a numit-o... bărbat.

Roxanne Tickle a fost inițial bărbat, dar ulterior a devenit femeie, cu un nou Certificat de naștere din Queensland.

Pentru a avea acces la platforma de socializare, utilizatoarea trebuia să atașeze o fotografie cu ea însăși, poză ce urma a fi scanată de un software de inteligență artificială, conceput pentru a detecta dacă o persoană este bărbat și, dacă da, să îi refuze accesul la aplicația Giggle. Software-ul de scanare i-a acordat lui Roxanne acces la platforma Giggle for Girls, dar după câteva luni Sall Grover, fondatoarea site-ului, a restricționat-o după ce i-a analizat fotografia și a considerat... că Roxanne este bărbat.

Judecătorul Robert Bromwich a spus că dovezile nu au stabilit că Roxanne Tickle a fost exclusă din Giggle în mod direct „din cauza identității sale de gen, deși rămâne posibil ca acesta să fi fost motivul real, dar nedovedit”. „Mai degrabă, cazul de discriminare indirectă este acceptat deoarece Tickle a fost exclusă de la utilizarea aplicației de social media pentru că nu arăta suficient a femeie”, a mai adăugat judecătorul.

Tickle a solicitat despăgubiri agravate în valoare de 200.000 de dolari, susținând că *falsificarea de gen* persistentă a lui Grover a condus la agravarea stării sale de sănătate printr-o anxietate constantă și gânduri suicidale. De asemenea, Tickle a cerut ca Grover să emită scuze scrise.

Este pentru prima dată când o presupusă discriminare a identității de gen a fost audiată de către instanța federală din Australia. Judecătorul Bromwich a spus că „*legislația australiană a presupus că sexul este schimbător și nu neapărat binar. Sexul este doar o chestiune de definiție legală și nu are nimic de-a face cu cromozomi, anatomie, organe genitale sau hormoni. Este suficient din punct de vedere legal ca doamna Tickle să fie înregistrată ca femeie pe certificatul de naștere din Queensland pentru ca ea să fie, în drept, de sex feminin*”.

Sall Grover a spus instanței că nu i se va adresa lui Roxanne Tickle drept „doamnă” și chiar dacă „o femeie transgender prezentată ca femeie a suferit o intervenție chirurgicală de afirmare a genului, a trăit ca femeie și deține documente de identitate feminine, ea o va vedea în continuare pe Roxanne din punct de vedere biologic tot ca un bărbat”. Judecătorul Bromwich a decis ca Sall Grover trebuie să-i plătească lui Roxanne Tickle o despăgubire în valoare de \$10.000 plus cheltuielile de judecată (\$50.000). Sperăm că atunci când Grover va face apel, Înalta Curte din Australia va afirma dreptul femeilor de a fi femei așa cum au fost create de Dumnezeu.

Creștinii sub persecuție

christian.news

Se estimează că 380 de milioane de creștini trăiesc sub amenințare pentru că îl urmează pe Isus. În 2024 este o creștere cu 15 milioane față de anul trecut, potrivit organizației de caritate Open Doors.

Iată câteva dintre cele mai periculoase locuri pentru creștini:

În topul listei rămâne Coreea de Nord, urmată de Somalia și Yemen. Asia Centrală este o zonă principală a persecuției creștinilor. China, care are o populație de aproximativ 1,41 miliarde de oameni, se află pe locul 15. Vecina Chinei, Kârgâzstan, a urcat pe listă, intrând în topul celor mai periculoase 50 de țări pentru prima dată din 2013.

Mulți creștini au fost uciși pentru credința lor în Nigeria, aceasta rămâne o zonă de gravă persecuție pentru creștini, 3.100 plătind prețul suprem pentru credința lor. Mulți creștini au fost uciși în afara Nigeriei, mulți în țări din Africa subsahariană precum RDC, Burkina Faso, Camerun, Niger.

Creștinii continuă să fie reținuți fără proces, arestați, condamnați și întemnițați pentru credința lor în Isus Cristos. Numai în India, 1.629 de creștini au fost reținuți fără proces și alți 547 au fost condamnați la închisoare. De asemenea mulți credincioși au fost încarcerați pentru credința lor în Eritreea, Iran și Bangladesh.

După mai bine de un deceniu de război, dezastre și criză necruțătoare, Biserica din Siria s-a diminuat semnificativ. Emigrația schimbă în mod activ felul în care arată Biserica – de la o populație minoritară veche la o comunitate creștină mult mai mică și mai pe cale de dispariție.

În urma războiului dintre Israel și Hamas, care a început în octombrie 2023, comunitățile creștine din Gaza și Cisiordania au ajuns la un pas de dispariție. În Gaza, cel puțin 33 de creștini au fost uciși, iar majoritatea caselor au fost distruse în timpul violenței. Multe familii creștine s-au mutat în străinătate sau încearcă să plece.

ALEGE MULȚUMIREA

Păstor Petru Huțuțui

Mulțumirea este caracterizată de bună cuviință, bun simț, bună creștere, sensibilitate și respect față de Dumnezeu, de noi și de semenii. Mulțumirea este trăsătură de caracter, atitudine, nu sărbătoare sau eveniment. Mulțumirea este starea care mă determină să mă bucur că pot sărbători ziua de naștere, anii de viață, zile și secunde pe care le-am primit de la Dumnezeu sub formă de împrumut sau în dar; pentru simțuri, pentru bătăile inimii, pentru respirație, pentru discernământ, pentru zâmbet și plâns, pentru tot. Din acest motiv evit să construiesc planuri pe termen lung și mă bucur pentru ce am.

Această stare mă ajută să mulțumesc oamenilor dragi pentru prietenie, dar și ne-prietenilor pentru că există printre noi, pentru că prin ei mă verific dacă pot fi mulțumitor. Acum și în viitor mă bucur de clipe, de întâlniri, de vești bune și în egală măsură de lucruri aparent mici: de răsăritul soarelui și apusul lui, de vânt, de anotimpuri, de jocul copiilor, de prezența vârstnicilor și de tot.

Am înțeles că mulțumirea se învață; nu este o deprindere pe care o asimilăm din mers de la mulțime, nu ne naștem cu ea și nici nu se confundă cu răzvrătirea, cu insolența și cu rebeliunea. Pentru că nu suntem sub teroarea războiului și ne bucurăm de pace, haideți să mulțumim. Pentru că nu suntem loviți de calamități, trebuie să mulțumim. Libertatea de exprimare prin cuvinte și scris, libertatea de a alege și de a fi ales, de a crede, de a călători în diferite țări, accesul la informații, la literatură, la învățare și la muncă, toate sunt motive de mulțumire. Posibilitatea de a petrece vacanțe și concedii în condiții de pace, de a sărbători, de a beneficia de locuințe mai mult decât suficiente, de a folosi mașini, haine și bijuterii denotă bunăstare - care ne atrage atenția spre mulțumire.

Alege să mulțumești chiar pentru lucrurile și gesturile mărunte și nu uita că mulțumirea menține sănătatea, pacea și bucuria. Am învățat că planurile pe termen lung se pot frânge în tramvai, pe trotuar, la masă, în avion, la volan sau la birou; de fapt planurile se pot frânge oricând și oriunde. „Mulțumiți-l lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, cu privire la voi!” (1 Tesaloniceni 5:18)

PĂZIȚI DE PUTEREA LUI DUMNEZEU (continuare de la pag. 8)

Pitt Popovici (Predică pentru Anul Nou – 2017)

Îmi aduc aminte că prin anii 1945, 1946 un frate a mărturisit cum, în Rusia sovietică de atunci, un frate vestitor al Evangheliei a fost arestat, dus la miliție și un grangure mare îl ancheta: „Spune, cum se poate să fii neascultător de regim, cum, de ce?” Fratele, calm și liniștit i-a spus: „Eu mă încred în Dumnezeu, un Dumnezeu viu, care mă păzește, care e scutul meu”. Fratele a continuat să-i mai spună anchetatorului, dar el, în furia lui nebună a chemat santinela care era la ușă și i-a comandat: „Trage în el!” Santinela trage, dar nimic... Celălalt urla la el: „Trage în el, trage!” Și trage, trage, dar nu putea să ia foc glonțul. În cele din urmă fratele îi spune: „Nu ai nicio putere. Viața mea e ascunsă cu Cristos în Dumnezeu. Tu nu poți ca să mi-o răpui!” Obosit

de furiile lui, anchetatorul îl întreabă: „Spune-mi, omule, cum poate să fie asta? Noi spunem că Dumnezeul tău nici nu există, spune-mi cum, cum...” Fratele i-a spus cum: „Eu mă încred în Dumnezeu! El Își dovedește, nu față de mine, ci față de dumneata puterea Lui!” După strigătele de mai înainte: „Împușcă-l, trage în el!”, anchetatorul spune: „Dumneata ești altfel de om, din altă lume, nu trebuie să mori. Așa cum mi-ai mărturisit mie despre puterea și existența lui Dumnezeu, trebuie să mărturisești și altora”. I-a făcut un document de expulzare din Rusia, l-a trecut peste graniță și i-a salvat viața. Este vorba de fratele Martin Kovski, un evreu din Rusia, care i-a întors pe mulți la Dumnezeu.

Frații mei, să credeți că Dumnezeu are puterea să vă scape din primejdie. Nu te speria de nimic de pe pământ. Viața asta e vremelnică, e o nimica toată, veșnicia contează, gloria, strălucirile, splendorile care sunt pregătite pentru aleșii Domnului. Vom fi ca El. Toate semnele arată că venirea Lui e aproape. Fiți gata să-L întâlniți. Voi sunteți păziți de puterea nespus de mare, uimitoare a lui Dumnezeu! Indiferent de locul în care te afli pe pământul acesta blestemat, Dumnezeu are puterea să te ocrotească. El este scutul care niciodată nu lipsește la vreme de nevoie. Dealurile pot să cadă și munții să se mute, dar nicidecum nu se poate ca Domnul să nu ajute. Amin!

Pentru marea mea plecare

Traian Dorz

Pentru marea mea plecare
Doamne-aș vrea să-mi cer iertare
de la lună, de la soare
de la steaua căzătoare
de la toți ce m-au văzut
când am râs și n-am crezut
de la tot ce-am întristat
când am zis că nu-i păcat...

Cer iertare, - plâns străin
cărui nu ți-am dat alin,
cer iertare, - dor ascuns
cărui nu ți-am dat răspuns
cer iertare, - gând rămas
cărui n-am mai mers un pas
și nu ți-am mai dat un ceas
și nu ți-am mai spus un glas.

Și-aș mai cere, tot aș cere
să mă ierte-orice durere
care suferă-n tăcere
și eu nu-i dau mângâiere,
să mă ierte setea arsă
și binețea neîntoarsă
și privirea ocolită
și blândețea ne-implinită.

Doamne, numai Tu-mi mai poți
să-mi ierți vina pentru toți
căci iarba care-am călcat
s-a cosit și s-a uscat
și inima ce-am zdrobit
a căzut și-a putrezit
și nu-i cine-a mă ierta
Doamne, numai mila Ta!

Cei chemați de Domnul

Traian Dorz

Cei chemați de Domnul la Ospățu-l Sfânt
ascultați din suflet orișice Cuvânt.
Pentru fiecare este, la Cristos,
o lumină dulce și-un îndemn frumos.

.....

Nu-i pe lumea asta lucru mai de preț
decât câștigarea veșnicei vieți.
Nu-i mai dulce cale ca a lui Isus,
ea-ți dă fericirea Cerului de Sus.

Vino, suflet tânăr, pune legământ
și-ți predă viața Domnului cel Sfânt.
Nu-i viață dulce ca a lui Cristos,
ea-ți dă Calea Sfântă cu sfârșit frumos.

Vino, suflet rece – El te va-ncălzi,
vino, cel departe – El te va primi,
vino, cel ce suferi – El îți dă alin,
veniți toți, că-n Domnul totul e deplin.

Binecuvântează, Duhule Preasfânt,
orice suflet care pune legământ.
Dă-i a mântuirii bucurii deplin
și fă să și-l țină până-n veci. Amin.

CE S-A ÎNTÂMPLAT ÎNAINTE DE ÎNTEMEIEREA LUMII

(continuare din luna ianuarie)

Lidia Crișan, Perth, WA

4. Dumnezeu a făcut o alegere pe baza harului Său.

Iată ce citim în Efeseni 1:3-6: „În El, (în Cristos), Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii ca să fim sfinți și fără prihană, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte ca să fim înfiați prin Isus Cristos, după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat prin Fiul Său”. Dumnezeu a făcut o alegere, chiar înainte de veșnicii, ca oamenii răscumparați să fie sfinți și fără prihană, ei, cei care vor moșteni slava cerească împreună cu El. Și pentru că ne-a ales, și pentru că Dumnezeu a știut că nu avem nicio șansă de a ne mântui singuri, apostolul Pavel ne spune că „Dumnezeu L-a rânduit pe Domnul Isus ca să fie o jertfă de ispășire, ca să-și arate neprihănirea Lui, căci trecuse cu vederea păcatele din vremea îndelungii Lui răbdări”. (Romani 3:25) Jertfa Domnului Isus a avut un scop dublu, și anume: să ispășească păcatele și să arate neprihănirea Lui, adică să ne ierte, dar și să ne facă neprihăniți, așa cum este El.

În Efeseni 3:9-10 ni se revelează un alt adevăr și scop divin, despre care am amintit deja. Cei care primesc răscumpărarea lui Cristos prin credință devin mireasa Domnului Isus, Biserica Lui slăvită, Ecclesia, cea scoasă din lume. Prin ea, Dumnezeu vrea ca „domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu”. (Efeseni 3:10) Pavel menționează în epistola scrisă Bisericii din Colose că această „taină” a lui Dumnezeu, care se dovedește a fi Isus Cristos, a fost ținută ascunsă timp de milenii. De ce? Vorbesc despre faptul că, ceea ce pentru noi este acum așa de clar, pentru poporul Israel a fost un secret, ascuns în mulțimea ritualurilor pe care le făceau la Templu.

Dacă Dumnezeu a știut despre căderea omului, dacă a întocmit un plan și Mielul a fost gata să vină să se jertfească, de ce totuși Domnul Isus nu a fost descoperit încă de la începutul omenirii, ca să dea o șansă tuturor oamenilor? Nouă nu ne este dat să cunoaștem motivațiile ascunse ale lui Dumnezeu, și nu pretind că am un răspuns la această întrebare. Dumnezeu este drept în toate căile Sale. Chiar dacă nu L-a trimis pe Domnul Isus imediat după căderea omului, totuși L-a anunțat prin profeți, și venirea și răstignirea Lui au fost profețite în detaliu, iar prin darea Legii și instaurarea jertfelor a dat o șansă pentru iertarea păcatelor tuturor celor ce se vedeau păcătoși.

Deși oamenii au avut cunoștință și chiar îl așteptau, atunci când a venit la ai Săi, ei nu L-au primit, nu L-au recunoscut că este Fiul lui Dumnezeu. Ba mai mult, au făcut tot ce le-a stat în putință ca să se scape de El. Dar nu este mai puțin adevărat că și astăzi mulți nu-L cunosc ca Dumnezeu adevărat. Cu câțiva ani în urmă, în una din expozițiile de artă din Perth, cineva a expus un tablou

care a stârnit revolta credincioșilor, care au cerut să fie retras, dar fără succes. Titlul picturii era: „Kill God” (Omorâți pe Dumnezeu). L-au omorât o dată și ce s-a întâmplat?

Sângele Lui a căzut asupra milioanelor de evrei care au fost exterminați în timpul celui de-al doilea război mondial. Dumnezeu nu va mai îngădui așa ceva a doua oară, iar cei ce calcă în picioare „sângele legământului” nu pot să se aștepte decât la „arătarea înfricoșată a judecății și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți”. (Evrei 10:27, 29)

Ce s-ar fi întâmplat dacă Dumnezeu ar fi renunțat la planul de mântuire al neamului omenesc? Lumea ar fi zăcut în cel rău și ar fi sfârșit în iazul de foc. Nimeni nu s-ar fi putut bucura de slava pregătită de la întemeierea lumii. În plus, Satan ar fi fost cel mai satisfăcut, în timp ce inima lui Dumnezeu ar fi rămas zdrobită pe veci. De aceea, Dumnezeu S-a limitat pe Sine, a renunțat la Fiul Său pentru o vreme, și a dus cu credincioșie la îndeplinire planul alcătuit din veșnicii.

5. Harul - cel mai mare dar dat omenirii păcătoase.

Din textul din 2 Timotei 1:9-10 aflăm că mântuirea noastră nu s-a făcut pe baza meritelor noastre, nu pentru că am fost buni, ci datorită „harului care ne-a fost dat în Cristos, înainte de veșnicii”. Harul este darul fără plată a lui Dumnezeu pentru cel păcătos sau darul nemeritat de păcătos. Harul este Cristos și suma tuturor binecuvântărilor Lui date nouă în și prin Cristos Domnul. Harul este încă din veșnicii, dar nu ne-a fost descoperit decât la momentul potrivit, ales de Dumnezeu.

6. Numele celor răscumparați a fost scris în cartea vieții.

Mântuirea și chemarea noastră au fost rânduite din veșnicii și aceasta pentru că Dumnezeu știa ce pregătise pentru noi. Toți cei mântuiți, din toate veacurile, au numele scrise în cartea vieții, dinainte de întemeierea lumii, așa cum găsim scris în Apocalipsa 20:12, pe când închinătorii Fiarei nu sunt scriși în cartea vieții: „Și toți locuitorii pământului i se vor închina Fiarei, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost junghiat”. (Apocalipsa 23:8, 17:8) Profetul Ieremia ne spune că „numele celor răi este scris pe pământ”. (Ier. 17:13) Nu este vorba de predestinare, ci potrivit textului din Romani 8:29: „pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut între mai mulți frați”.

Dumnezeu, în preștiința Sa, i-a cunoscut mai dinainte pe aceia care vor accepta jertfa Lui și de aceea i-a ales. „Dacă Dumnezeu a știut de la începutul începuturilor că omul va cădea în păcat”, m-a întrebat unul din copiii mei, „de ce și-a mai bătut Dumnezeu capul să creeze omul?” Nu știu ce răspuns i-am dat atunci și nici nu știu dacă l-a mulțumit răspunsul meu, dar una știu: că atunci nu cunoșteam Cuvântul lui Dumnezeu și nici pe Dumnezeu așa cum Îl știu acum.

7. Viața veșnică.

Dumnezeu nu numai că este veșnic, dar El a pregătit viață veșnică pentru toți aleșii Lui, așa cum reiese din Tit 1:2: „...în nădejdea vieții veșnice făgăduite din veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă”. Acesta este cadoul de nuntă al miresei Fiului lui Dumnezeu. El ne-a scris numele în cartea vieții, pentru că vrea să trăim veșnic. În alte cărți este scris chiar numărul zilelor și faptele bune pe care să le facem trăind în cortul acesta vremelnic. David a avut revelația aceasta și în Psalmul 139 scrie: „În cartea Ta erau scrise toate zilele care îmi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele”. În Epistola către Evrei scrie că Dumnezeu este veșnic, „și anii Tăi nu se vor sfârși”. (Evrei 1:12)

Cât de ocupat a fost și este Dumnezeu, care și acum lucrează, așa cum spunea Domnul Isus când era pe pământ, ca să ne pregătească locașurile cerești, ca atunci când Domnul Isus va veni a doua oară să-și ia Biserica, ele să fie gata. (Ioan 14:3)

Dacă Dumnezeu a făcut totul și ne-a dat tot ce a avut mai bun, pe Fiul Său, ce putem face noi pentru El, Cel care nu ne-a dăruit numai binecuvântări, ci ni S-a dăruit pe Sine Însuși fără nicio rezervă și ne promite viață veșnică împreună cu El? Dacă Dumnezeu a fost și rămâne credincios, cum îi spune Pavel lui Timotei (2 Timotei 2:13), El așteaptă credincioșie și loialitate și din partea noastră.

Prietene, care citești pentru prima dată că Dumnezeu are un plan și cu viața ta, nu ai vrea să te apropii și tu de Dumnezeu, să guști bunătatea, dragostea Sa? Viața aceasta este foarte scurtă în comparație cu veșnicia, și într-o zi vei sta în fața lui Dumnezeu ca să-l dai socoteală de felul în care ai trăit-o. Mă rog ca Dumnezeu să te ajute să guști din harul care a fost trimis prin Fiul Său lumii acesteia pierdute și a cărui ușă se va închide curând pentru noi, Neamurile, și se va întoarce înapoi la poporul Israel. Amin!

Calendar Agape

În această lună ne rugăm pentru Biserica Baptistă Română din Brisbane, păstorul David Toma și familia lui, pentru Biserica Penticostală Betania din Melbourne, păstorul Tănase Magda și familia lui.

BISERICA BAPTISTĂ BETEL, BRISBANE

Biserica noastră să crească în harul și cunoașterea Domnului Isus Cristos. Să Îl slăvim pe Dumnezeu cu un singur glas. Să fim împuterniciți de Duhul Său pentru a fi martori eficienți în comunitate. Dumnezeu să ne călăuzească și să ne ajute să discernem voia Lui pentru nevoile Bisericii și ale comunității.

Păstor David Toma, Biserica Baptistă Betel, 363 Kingston Rd., Kingston, QLD. Telefon: 0428 164 369

BISERICA PENTICOSTALĂ BETANIA, MELBOURNE

Unitatea Bisericii și plinătatea Duhului Sfânt. Propășirea lucrării Domnului în Biserica Betania, și maturitate spirituală. Trezire spirituală în Biserică. Conducerea Bisericii și slujitorii Bisericii împreună cu familiile lor. Copiii, tineret și familiile tinere, bătrânii și bolnavii Bisericii. Fiii risipitori care încă nu s-au întors acasă. Mântuirea celor pierduți. Pentru propovăduirea Evangheliei prin Duhul Sfânt.

Păstor Tănase Magda, Biserica Penticostală Română Betania 127-129 Hallam North Rd., Narre Warren. Telefon: 0424 915 498

George Muller– Omul rugăciunii

Despina Bulmer, Perth, WA

Îmi plac foarte mult biografiile și mai ales biografiile creștinilor pentru că întotdeauna ai ce învăța din experiențele lor de viață. George Muller (1805-1898) a fost un creștin evanghelist german, director al orfelinatului Ashley Down Orphanage din Bristol, Anglia. El s-a mutat în Bristol, Anglia în anii 1830 și a avut grija de 10 024 de orfani în timpul vieții sale acolo. A înființat 117 școli, care ofereau educație creștină la mai mult de 120 000 de copii.

Misiunea lui și a soției sale cu copii orfani a început în 1836. În tot acest timp, George Muller nu a cerut ajutor financiar nimănui și nici nu a făcut datorii ca să ajute acești copii orfani, deși orfelinatele au costat mai mult de 100 000 de lire sterline ca să fie construite, plus mobilarea lor, mâncarea, îmbrăcămintea și educarea copiilor, îngrijirea lor medicală și toate celelalte cheltuieli.

George Muller a stat în rugăciune înaintea lui Dumnezeu zi și noapte ca Dumnezeu să înmoaie inimile oamenilor și aceștia să doneze bani și bunuri care să asigure nevoile cu care se confrunta slujirea lui. El nu a cerut nimănui nimic, ci s-a bazat toată viața lui doar pe Dumnezeu, și Dumnezeu, Tatăl orfanilor, i-a dat tot ce a avut nevoie pentru copiii orfani de care a avut grijă, pentru nevoile lui și ale familiei lui. Marele nostru Dumnezeu, Atotștiutor, Atotputernic, Atotcunoscător a făcut minune după minune în viața lui George Muller.

După ce a plecat la Domnul, la 92 de ani, munca lui a fost continuată de *The George Muller Charitable Trust*, inițial numit *The George Muller Foundation*, înființată în 2009. Până în ziua de azi această organizație a fost condusă după același principiu de a obține banii necesari numai și numai prin rugăciune. Munca de caritate făcută de această organizație, împreună cu Bisericile locale din Bristol, a constat în îngrijirea oamenilor nevoiași din comunitatea din Bristol, în special de copii, tineri și familii cu copii cu nevoi fizice, emoționale, sociale și spirituale, a încurajat și sprijinit misiuni de acest fel în lumea întreagă.

Putem învăța din experiența de viață a lui George Muller cum să întâmpinăm necazurile și situațiile grele care vin în viața noastră. Necazurile apar și în viața noastră, deși suntem mântuiți și suntem copii de Dumnezeu. El este Tatăl nostru, care ne-a înfiat. Domnul Isus Cristos este Mântuitorul nostru, care ne-a plătit cu sângele Lui, binecuvântat și slăvit să fie El în veci de veci. Duhul Sfânt mijlocește la Tatăl neîncetat

pentru noi, chiar dacă trecem prin situații tragice în viață.

„Necazurile”, zicea George Muller, „pot veni din două surse: de la Dumnezeu sau de la cel rău.

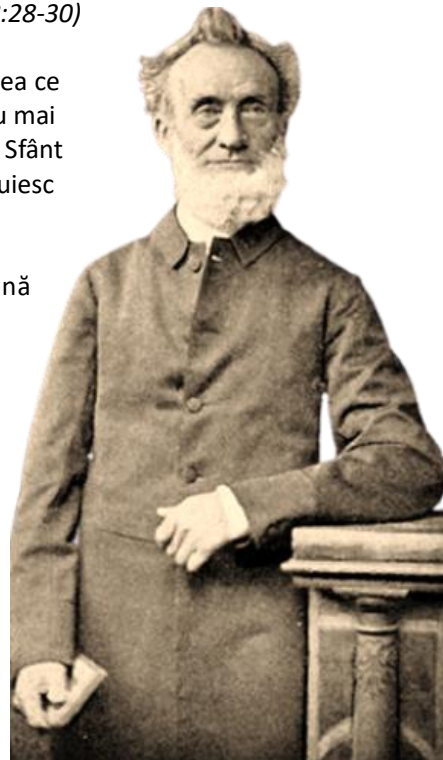
* Când Dumnezeu îngăduie necazurile în viața noastră, este de fapt un test prin care ne încercă încrederea pe care o avem în El. Dacă noi îl iubim pe Dumnezeu cu tot sufletul nostru, cu toată puterea noastră și cu toată inima noastră, atunci în timpul încercării, indiferent cât de mare sau cât de mică este, trebuie să apelăm la rugăciune. Să recunoaștem că nu putem face nimic, dar avem încredere și credință că El ne va ajuta. Deci nu ne mâniem, nu zbierăm, nu ne pierdem capul și nici nu ne smulgem părul din cap `căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu`. (Iacov 1:20) Nici să nu batem la toate ușile să încercăm să le rezolvăm noi cu puterea noastră omenească atunci când nu mai este nimic de făcut, ci să ne rugăm lui Dumnezeu.”

* „Dacă necazul sau necazurile vin de la cel rău”, a continuat George Muller, „tot prin rugăciune le vom rezolva și tot folosind Cuvântul Lui Dumnezeu, iar El le va îndepărta de la noi cu suflarea gurii Sale. Să nu uităm că: `Pe de altă parte știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său`.” (Romani 8:28-30)

Acum mai rămâne să aplic ceea ce am învățat, care este un lucru mai greu, dar cu ajutorul Duhului Sfânt și cu multă rugăciune nădăjduiesc să reușesc.

Închei cu o propoziție care sună mai bine în limba engleză, și care caracterizează viața acestui mare creștin:

„George Muller believed and because he believed, prayed and praying expected and expecting, received.” (George Muller a crezut și pentru că a crezut s-a rugat și rugându-se a așteptat răspunsul la rugăciuni, și pentru că a așteptat a și primit acest răspuns.) Amin!

Commonwealth Bank

Hi, I'm Lucy Schneider

As a Home Lending Specialist in Melbourne
I understand that no two home buyers are the same.

I can guide you through home buying process,
provide you with a conditional pre-approval.
I can help you to choose the right home loan
for your financial situation and lifestyle.

Call me to arrange an appointment.
Mobile: 0410 428 469
Email: lucia.schneider@cba.com.au

Retail Banking Services
Commonwealth Bank
Level 1, 17 Douglas Street,
Noble Park Vic 3174

Selling?

Get GR8. Get SOLD!

Local. Trusted.
Record Results.

**GR8
EST8
AGENTS
.COM. AU**

FREE MARKET APPRAISAL

Are you looking to sell, buy or just
curious about the current value of
your home?

For a free, no-obligation market
appraisal of your home, contact
Margareta Ulici at:
0413 246 294 or
margaret@gr8est8agents.com.au
FREE Section 32
when you mention this Ad!

9/418 Princes Highway, Narre Warren, 3805 (corner of Webb Street)

ROMAN LAWYERS

Suntem avocați cu
experiență, specializați
într-o varietate amplă de
domenii:

Dreptul familiei, litigație
civilă, comercială și
testamentară și dreptul
criminal. Testamente,
împuțerniciri financiare
și de sănătate. Vânzări
sau cumpărări de case.

Adresa poștală:
5 Llewellyn Place,
Eumemmering, 3117,
Victoria, Australia.
PH.: 0423 810 460
Fax: +61 3979 7997
Email:
info@romanlawyers.com.au

Nu ezitați să ne contactați dacă aveți întrebări sau dacă doriți
să discutați despre nevoile dumneavoastră specifice.

Café Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes.
Everything served in the
premises is home made.
We make reservations for
birthdays or any occasion.
Our program is:
Tue to Thu: 9am - 5.30pm
Fri and Sat: 9am - 9pm
Sunday: 9am - 6pm
DELIVERY! (Condition apply)

Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

ARCCI LTD

GLOBAL BUSINESS PLATFORM FOR ROMANIAN ENTREPRENEURS

ARBC | ARCCI OVERVIEW

Services and Membership Benefits

- Links Romanian businesses with the global market
- Provides resources, networking, and support to Romanian entrepreneurs
- Offers job listings, mentorship, and events (virtual and in-person)
- Expands business opportunities

For More Information:

+61 424 515 676

101 Collins Street
Melbourne
Australia

AUSTRALIAN ROMANIAN
BUSINESS CHAMBER

SEND YOUR COMPANY DETAILS TO:

arcci.australia@gmail.com

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

HELLO AUSSIE
STUDENT SERVICES

Revista Speranța mulțumește tuturor sponsorilor pentru sprijin și încurajare.

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

Traian Secară
Minister of religion

**Oficiez căsătorii civile și
religioase în Australia
de peste 26 de ani.
Mă puteți contacta la:**

Telefon: 0407-708-887

Email: tsecara@hotmail.com

**PROFESSIONAL
MIGRATION SERVICES**

**EMBLEM
CONSULT**

admin@emblemconsult.com

Cristina Pomana

Registered Migration Agent
MARN: 1678015
Emblem Consult Pty Ltd.

FRANKLIN GRAHAM WEIGHS IN ON WHETHER GOD IS 'JUDGING' HOLLYWOOD WITH CALIFORNIA FIRES

<https://www.christianpost.com/>

By Katelyn Webb, Tuesday, January 14, 2025

"I just want you to know this tonight — Jesus Christ is the Son of God," Franklin Graham shared at BGEA's God Loves You Tour in Birmingham, England, adding: "Jesus Christ loves you."

Evangelist Franklin Graham has weighed in on whether or not God is *"judging"* Hollywood as fires continue to ravage Los Angeles, destroying entire communities and leaving thousands homeless.

"People have lost everything. A lot of people are asking 'Why?' and that's a hard question to answer. We want to reassure them of God's love — that He cares for them and that He hasn't turned His back on them," Franklin Graham said when asked about the fires, which have killed at least 24 people and swept through 40,000 acres in the Greater Los Angeles area. "Could God be judging Hollywood? I don't know, but I don't think so," he continued.

"The question is: do we know the Lord Jesus Christ? Are we prepared to stand before Him? If our house was burned and we were burned up in it, would we go into His presence? Would God receive us? And the only way we can be sure is by confessing our sins and asking for His forgiveness and, by faith, believing on the name of the Lord Jesus Christ, who took our sins and died on a cross. He was buried, and on the third day, God raised him to life. And if we're willing to believe that, just accept that by faith and ask Christ into our hearts, then God will forgive our sins. We can have that assurance, knowing that whatever storms come our way in life, we'll be prepared to stand before God."

Graham emphasized that modern technology amplifies the visibility of natural disasters like wildfires, making them seem more prevalent than in the past. While acknowledging that such storms will continue, he stressed the importance of sharing the message of God's love.

"The reality is we're going to have more storms like this. It's not going to get less, and the most important thing that we, as Christians, can do is make sure everyone understands that God loves them. And that when storms like this come, it's not God's judgment. I don't believe that for a second. We know that God loves us," he stressed.

Convenția Bisericilor Pentecostale din Australia și Noua Zeelandă - în imagini

Perth, WA - 2025

Moto: Băgați de seamă ca să nu vă înșele cineva